

Košický zborový list

„Ak dielo, ktoré niekto postavil, vydrží, dostane odmenu.“ (1 Kor 3,14)

Viliam Turčány

Ó, PROSME O SVETLO

*Duch vanie, kade chce – kto
s pokorou však prosí,
ten jas láskavý, čo vesmír
preniká,
na toho zostúpi i s darom jazyka
a v iskrách múdrosti aj okolie ním
zrosí.*

*Ku kríku plameňa tak išiel Mojžiš
bosý,
Hollý i Konštantín tam vzbĺkli od
kríka,
tak žiara hárala i na Šafárika,
tak o ňu prosili vždy všetci
svetlonosi.*

*Byť svetlom v temnote, byť
hviezdou plavcom morí,
majákom k prístavu, čo núka
šťastný kryt,
kde bezdomovci byť a zdravie
nájdu chorí.*

*Cestu i pravý cieľ vždy bližným
osvetlí!*

*Ó, prosme o svetlo, čo večnou
láskou horí!*

*Príd', múdrosť s láskou k nám! –
Ó, Duchu Svätý, príd'!*

BOŽIA ROLA, BOŽIA STAVBA

(Bohoslužba na pozemku zboru - Bardejovská ulica)

**„Lebo my sme Boží spolupracovníci,
vy ste Božia roľa, Božia stavba.“ (1 Kor 3,9.)**

MILÍ BRATIA A MILÉ SESTRY!

Na Božom diele sa vo svete podieľa množstvo jednotlivcov s rôznymi darmi a schopnosťami. Všetci tito sú členmi tímu, v ktorom má každý svoju špeciálnu úlohu. Ak odložíme túžbu byť oslavovaní za svoje činy, stanú sa z nás užitoční členovia Božieho tímu. V korintskom zbore boli dve skupiny veriacich, z ktorých jedna skupina sa hlásila k apoštolovi Pavlovi, tá druhá k Apollovi. Apoštol Pavol však uvádza nezdravú situáciu na pravú mieru. Vysvetľuje Korinťanom, kto je Pavol a kto Apollo. Služobníci, ktorí obidvom skupinám pomohli dospieť k viere a Boh dal ich viere vzrast. Základom cirkvi je Ježiš Kristus. Na tento základ položil apoštol Pavol celý svoj život i založenie cirkevného zboru v Korinte. Na tomto základe má byť budovaný aj náš cirkevný zbor v Košiciach. Tento náš zbor má svoje dejiny. Prešiel určitou cestou, určitými etapami a dnešný deň je dňom, keď chceme klásť du-

chovný základ na tomto mieste, na tejto pôde, na tejto Božej roli, na tomto pozemku, kde sme teraz v Božom mene spoločne zhromaždení. Najprv chceme poďakovať Trojjedinému Pánu Bohu za to, že nás až doposiaľ viedol, ako kedysi viedol svoj vyvolený ľud cez rôzne skúšky, z otrockého

Egypta cez púšť, kde Boží ľud prekonával rôzne ťažkosti na ceste do za-

sľúbenej zeme, do Kanaánu. Počas putovania mal Boží ľud stan zhromažďovania, nad ktorým bdela Božia prítomnosť.

Túto Božiu prítomnosť cez deň nad stanom symbolizoval oblakový stĺp a v noci stĺp ohnivý. Kedykoľvek sa oblakový

alebo ohnivý stĺp zdvihol, Boží ľud povstal a nasledoval oblak. Dnešný deň je pre náš zbor výnimočným aj tým, že ďakujeme Trojjedinému Pánu Bohu v nedeľu nazývanú aj Trojičnou, ktorou sa uzatvára slávnostná časť cirkevného roka. Dnes, v tejto chvíli, myslime na nášho Pána Boha Otca a Stvoriteľa sveta, Syna Božie-

ho, nášho Vykupiteľa, ako Vykupiteľa sveta, ako aj na Ducha Svätého, Posvätiťeľa, Radcu a Tešiteľa. Myslime aj na to, čo všetko dal Trojjediný Boh našim predchádzajúcim generáciám, ktoré kládli základy na Božom slove aj v našom reformovanom cirkevnom zbore v Košiciach. My, naša generácia, sme vstúpili do ich práce a pokračujeme v nej ďalej. Od roku 2002, keď vznikol osamostatnený Slovenský reformovaný cirkevný zbor v Košiciach, si smieme dnes s vďačnosťou pripomínať Pánovu pomoc, ktorej sa nám dostalo pri budovaní a zveľaďovaní nášho zboru do tejto chvíle. Eben Ezer. Až doposiaľ nám pomáhal Hospodin. Od osamostatnenia cirkevný zbor prežil často aj neľahké chvíle. Nášmu Pánovi smieme a chceme aj teraz ďakovať za jeho duchovné i materiálne dary: za byt duchovného, za úradné priestory, ale aj za tento pozemok, ktorý má poslúžiť k ďalšiemu rastu a rozvoju nášho zboru, pre mladú, strednú i staršiu generáciu. Máme si uvedomiť, že sme Božou roľou, Božou stavbou, na ktorej máme všetci spoločne pracovať na Božiu slávu. Apoštol Pavol na inom mieste povzbudzuje nielen kresťanov v Korinte, ale aj nás týmito slovami: *“A tak, bratia moji milovaní, buďte pevní, neklátiví, rozhojňujte sa stále v diele Pánovom, vediac, že vaša námaha nie je márna v Pánovi.”* (1 Kor 15,58) Pevná budova potrebuje pevné základy. Pevným, spoľahlivým základom pre náš život, pre naše manželstvá, naše rodiny, naše spoločenstvo, náš cirkevný zbor,

našu cirkev nemôže byť nik iný než Ježiš Kristus. Pravá cirkev sa nedá budovať na žiadnej inej zásade ani na osobe, než na Ježišovi Kristovi. Aj my budujme náš zbor len a len na Pánovi Ježišovi Kristovi. Vodcovi Božieho ľudu Jozuovi predtým, než mal vstúpiť s Božím ľudom do zaslúbenej zeme, povedal Pán, aby sa nebál, aby sa držal Božieho zákona, aby o Božom slove rozjímal dňom a nocou a snažil sa podľa neho aj konať. Prečo? *“Lebo vtedy sa zdarí tvoja cesta a budeš mať úspech.”* (Joz 1,8b) Naozaj, Jozua s Božím ľudom nielenže vierou a poslušnosťou k Pánovým slovám zboril mocné múry opevneného mesta, obsadil Jericho, ale obsadil aj zaslúbenú zem, na ktorej v Bohom vyvolenom meste, v Jeruzaleme, bol neskôr kráľom Šalamúnom vybudovaný chrám na oslavu Svätého Božieho mena. Len ak budeme poslušní Božiemu slovu, okúsime Božiu vernosť

pri budovaní a raste nášho zboru - ako po duchovnej, tak i po hmotnej stránke. Amen.

Mgr. Jaroslav Széles
prvý duchovný

Z UDALOSTÍ ZBORU (apríl - júl)

- 11. IV. – modlitebná reťaz,
- 17. IV. – stretnutie nášho cirkevného zboru s Reformovaným cirkevným zborom Michalovce,
- 22. IV. – vystúpenie Spevokolu Jána Kalvína,
- 24. IV. – Vystúpenie Spevokolu Jána Kalvína,
- 28. IV. – zasadnutie presbyterstva,
- 1. V. – v našom chráme slúžil misionár Beven Stein,
- 8. V. – inštalácia duchovných do Ekumenickej pastoračnej služby,
- 22. V. – nahrávanie bohoslužby pre Slovenský rozhlas,
- 22. V. – náš Spevokol Jána Kalvína sa zúčastnil na stretnutí spevokolov vo Svinici,
- 31. V. – skúška konfirmandov pred duchovnými a presbytermi cirkevného zboru,
- 5. VI. – slávnostná confirmácia,
- 12. VI. – vystúpenie Spevokolu Jána Kalvína pri príležitosti Svätodušných sviatkov,
- 15. VI. – confirmácia dospelých,
- 17. VI. – seniorátna mládež na pozemku na Bardejovskej ulici,
- 19. VI. – Stanová bohoslužba na pozemku na Bardejovskej ulici,

- 26. VI. – stretnutie rodín na Evanjelickom gymnáziu na Škultétyho 10.
- 27. VI. – modlitebná reťaz.

Mgr. Erika Domonkošová

UZNESENIE

Z PRESBYTERSKEJ SCHÔDZE, KONANEJ DŇA 28. IV. 2011

12/2011: Presbyterstvo Slovenského cirkevného zboru v Košiciach Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku sa plne stotožňuje so Stanoviskom k Ratifikačnej listine Maďarskej reformovanej cirkvi, vypracovaným Ondavsko-Hornádskeým a Michalovským seniorátom Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku. Nesúhlasíme s akýmkoľvek včleňovaním Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku do Maďarskej reformovanej cirkvi bez ohľadu na to, či by takéto včlenenie malo iba deklaratívny alebo právne záväzný charakter. Sme toho názoru, že zbory, ktoré by chceli deklarovať príslušnosť k Maďarskej reformovanej cirkvi, mali by byť z Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku vyčlenené, a mali by vytvoriť vlastnú cirkevnú organizáciu. Keby vedenie Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku naďalej podporovalo jej včlenenie do Maďarskej reformovanej cirkvi alebo iniciovalo akékoľvek snahy o obmedzovanie jej nezávislosti a slobody garantovanej Ústavou Slovenskej republiky, sme pripravení podporiť vedenie Ondavsko-Hornádskeého a Michalovského reformovaného seniorátu. Úctivo žiadame vedenie našej cirkvi, aby sa otázkou včlenenia Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku do Maďarskej reformovanej cirkvi na 4. zasadnutí Synody nezaoberalo.

Na základe zápisnice spracovala:
Mgr. Erika Domonkošová

PLÁNY NA NAJBLIŽŠIE OBDOBIE (júl - september)

JÚL:

- 1.-5. VII. – Konferencia reformovanej mládeže,

- 10. VII. – vystúpenie Spevokolu Jána Kalvína pri príležitosti výročia narodenia nášho reformátora,
- Účasť detí a mládeže v letných táboroch;

AUGUST:

- neformálne stretnutie duchovných a presbyterov zboru,
- vydanie propagačných letákov ohľadom vyučovania náboženstva a konfirmačnej prípravy;

SEPTEMBER:

- 9. IX. – zápis detí na vyučovanie konfirmačnej prípravy,
- 12. IX. – modlitebná reťaz,
- 17.-24. IX. – reformovaný zájazd do Izraela.

Mgr. Jaroslav Széles,
Mgr. Erika Domonkošová

ANGELA BOROVSÁ ZÚFALOSŤ

*Som taká zúfalá, Pane,
ó, daj mi silu vstať,
podopri ma svojou mocou,
ukáž mi svoju tvár.*

*Zúfalosť ma ničí,
neviem, kade, kam,
len Ty ma neopúšťaj,
zovri ma vo svoju dlaň.*

*Neopušť ma, Pane,
vrav, ako ďalej ísť,
ja svoju lásku k Tebe
nechcem utrátiť.*

*Zostávaj pri mne stále,
mám dušu zranenú,
pozohvej so mnou, Pane,
daj nádej, daj vieru.*

*Chcem otvoriť Ti srdce,
balzam preň mi daj,
by bilo len pre Teba –
zúfalosť vymaž sám.*

*Môj duch je zovrený
a skrúšený je môj cit,
chcem zostať, Pane, v Tebe,
prosím, ma neobíd'! Amen.*

NAŠI VYZNAVAČSKÍ PREDKOVIA

Keďže si práve v tomto období pripomíname našich predkov vo viere, chceli by sme vám aspoň v skratke priblížiť ich život a prácu, ktorú vykonali pre kresťanstvo.

Cyril a Metod – apoštoli Slovanov

Na území Veľkej Moravy, alebo Veľkomoravskej ríše sa začalo šíriť kresťanstvo už okolo r. 800. Prvými misionármi boli írsko-škótski mnisi a tiež nemeckí kňazi. Ich misijná činnosť nedosiahla veľké výsledky, lebo naši ľudia nerozumeli cudziemu jazyku. Preto sa vtedajší knieža Rastislav rozhodol získať misionárov, ktorí by neboli z Nemeckej ríše a hovorili by ľudu zrozumiteľným jazykom. V r. 862 sa obrátil do Carihradu k byzantskému cisárovi Michalovi III. a ten poslal pre veľkomoravskú misiu dvoch bratov: Konštantína a Metoda aj s učeníkmi k našim predkom. Konštantín (prijal meno Cyril) a Metod pochádzali z mesta Thessaloniky (Solún). Hoci mesto bolo grécke, žili tam skoro sami Slovania, a tak aj títo bratia sa naučili starosloviensky jazyk. Metod študoval právo a Konštantín humanistické náuky. Napredoval v duchovných veciach, zriekol sa pozemských vecí a za životný cieľ si vyvolil vynikať v poznaní Božej múdrosti. Obidvaja bratia sa utiahli do samoty, do kláštora na hore Olymp v Malej Ázii. Keď v roku 862 prišlo do Carihradu posolstvo od moravského kniežaťa Rastislava, aby vyslali „učiteľa a biskupa“ a misionárov pre slovienske kraje, ktorí by v národnom jazyku ohlasovali Slovienom kresťanské náboženstvo, cisár Michal III. určil na túto misiu bratov Konštantína a Metoda. V r. 863 prišli na Veľkú Moravu k našim predkom a tu ohlasovali evanjelium, vyučovali mládež a preložili Písmo Sväté. Cyril a Metod patria medzi najväčších misionárov kresťanstva.

Majster Jan Hus bol rímskokatolícky kňaz, český stredoveký náboženský mysliteľ, reformátor a kazateľ. Študoval na Karlovej univerzite, kde získal titul bakalára a neskôr magistra sloboďných umení. Od r. 1398 študoval teológiu a v r. 1400 bol vysvätený za

kňaza. V tomto období sa zoznámil s náboženskými spismi Jána Wiklifa (profesor na Oxfordskej univerzite). Súčasne zastával funkciu kazateľa v Betlehemskej kaplnke (v Prahe), kde bohoslužby vykonával výlučne v českom jazyku, prístupnom prostému ľudu. V rokoch 1409 – 1410 pôsobil ako rektor Karlovej univerzity. V roku 1411 bol z cirkvi exkomunikovaný ako kacír. Bol vyzvaný cisárom Žigmundom, aby svoje názory obhájil pred cirkevným koncilom v nemeckej Kostnici. Koncil ho obvinil z kacírstva. Napriek dlhému väzeniu a telesným útrapám trval na svojich postojoch, a preto bol 6. júla 1415 zaživa upálený na hranici. Jan Hus sa považuje za predchodcu protestantstva. Po jeho smrti vypukla v Čechách husitská revolúcia. Vo svojich náboženských prácach kritizoval mravný úpadok, v ktorom sa ocitla katolícka cirkev, ktorá ho označila za kacíra. Píše, že hlavou cirkvi nemá byť pápež, ale Kristus, pokúšal sa dokázať, že veriaci nie je povinný počúvať pápeža, ak sú jeho nariadenia v rozpore s Bibliou a každý kresťan má právo kontroly náboženského učenia. Za svätokupectvo považoval prijímanie peňazí za vysluhovanie sviatostí a náboženských obradov. Zamýšľala sa nad vzťahom medzi cirkvou a svetom. Za vrchol jeho kazateľskej a spisovateľskej činnosti sa považuje súbor kázni, ktorý vznikol po jeho nútenom odchode z Prahy. Nezabúdajme ani na tohto predreformátora.

Ján Kalvín – jeden z najväčších reformátorov

O reformátorovi Jánovi Kalvínovi sa už napísalo veľa, ale popravde málo, preto sme sa rozhodli pripomenúť si ho pri príležitosti jeho výročia narodenia. Je našou povinnosťou pripomínať si jeho dielo častejšie, lebo nestačí si iba hovoriť, že sme kalvíni.

Spolu s Martinom Lutherom bol najvýznamnejším predstaviteľom reformácie. Lutherovo učenie veľmi ovplyvnilo život a dielo Jána Kalvína. Nikdy sa však nestretli. Okrem toho, že bojovali za obnovu cirkvi a jej prinavrátenie k Písmu Svätému, mali veľmi málo spoločného. Martin Luther ostal až do smrti príslušníkom rímskokatolíckej cirkvi, do ktorej vstúpil ako radový člen augustínskeho rádu. Kalví-

na nikdy katolícka cirkev nevysvätila. Na rozdiel od Luthera bol vzdelaný, študoval teológiu, filozofiu a právo na univerzitách v Orleanse, Bourges a v Paríži, kde sa dostal do kontaktu s Aristotelovými dielami a ich komentármi. Študoval Bibliu v pôvodných jazykoch, aby obnovil pôvodný zmysel evanjelií. V roku 1536 vydal svoje hlavné dielo „Sústava kresťanského náboženstva – „Institutio religionis Christianae“, základ reformovanej konfesie. Toto teologické dielo je výkladom protestantskej viery, kde vysvetľuje svoje učenie o Písme, ktoré mu prinieslo teologickú slávu, ale aj odmietnutie.

Bol veľmi úspešný ako neúnavný kazateľ, učiteľ, organizátor cirkevného života a politik. Kalvín sa stal zakladateľom modernej cirkvi, ktorá sa definitívne rozišla so stredovekými koncepciami náboženstva. Vznikom protestantských cirkví sa reformácia neskončila, cirkev sa potrebuje reformovať stále.

Soli Deo Gloria

Spracovali J.Č., J.J.

PREČO ODVRHNUTÍ?

Neviem sa zmieriť s myšlienkou, že ani u jedného člena Synody našej Reformovanej cirkvi na Slovensku maďarskej národnosti sa neozvalo svedomie a ani nebol osvietený Duchom Svätým, aby vydal svedectvo o tom, že cirkev, v ktorú doteraz veril, je založená na Ježišovi Kristovi. A keďže je to tak, nemáme preto vstupovať do Maďarskej reformovanej cirkvi, však žijeme na Slovensku a táto nová cirkev je zaregistrovaná v Maďarsku a orientovaná na reč a národ maďarský.

Veď maďarskí bratia dobre poznali stanoviská slovenských bratov, však sa o vstup do Maďarskej reformovanej cirkvi pokúšali v roku 2009. Myslí si, že vtedy ešte nebola politická klíma v Maďarsku zrelá na to, aby všetci synodáli maďarskej národnosti boli za vstup, alebo sa aspoň zdržali hlasovania. No národné povedomie u našich južných susedov rastie, čo cítiť aj u nás, a tak prišiel čas, že si len traja členovia pri hlasovaní dovolili zdržať sa hlasovania.

Sme tu ešte pamätníci, ktorí si spomíname na zmanipulovaný jednotný národ, ale že sa to stane aj v tej našej „najčistejšej“ Reformovanej cirkvi, to by som sa s každým hádal, že to sa nám nemôže stať. A predsa, ako je blízko nie od áno.

Predstavte si vy z vedenia cirkvi, čo si my riadni členovia našej Reformovanej cirkvi dnes o vás myslíme, keď veľavážený pán biskup nepríde k dopredu odvrhnutým ani na rokovanie, lebo vraj nemá ako pricestovať. O čom to svedčí? Nech si odpovie každý sám, lebo my to vieme.

Viete, urobiť niečo podlé a vedomé, to je veľmi nepekné. Preto hlavní predstaviteľia cirkvi, ktorí tvrdíte, že ste nič zlé neurobili, pozbierajte sa a prídte ako dobrí pastieri medzi svoje ovečky tu na východ krajiny, kde žijeme, a uvidíte, čo vám tí prostí, ale nie sprostí, úprimne veriaci ľudia na vaše jednostranné rozhodnutia za seba povedia.

Náš Pán nás posmeľuje aj v svojom slove, keď podľa Sprievodcu čitateľa Biblie čítame práve dnes v Sk 5, 38-39 : „Lebo ak je z ľudí táto rada alebo toto dielo, rozpadne sa; ak je však z Boha, nebudete ich môcť zahubiť.“ My sme však presvedčení, že podpísať Ratifikačnú listinu a začleniť našu Reformovanú kresťanskú cirkev na Slovensku bez nášho vedomia do Maďarskej reformovanej cirkvi v Maďarsku bola veľká opovážlivosť.

Keď Maďari sa cítia v niečom ukrivdení, nech sa nesnažia prostredníctvom našej cirkvi hojiť si svoje boľáčky. Mali by si to uvedomiť najmä cirkevní hodnostári, ktorí vedia, že cirkev nášho Spasiteľa Ježiša Krista je svätá a večná.

Neviem si dosť dobre predstaviť, ako bude podporovať Slovenská republika hodnostárov cirkvi, ktorí svojvoľne svoju Reformovanú kresťanskú cirkev na Slovensku pričlenili k Maďarskej reformovanej cirkvi, ktorá má pôsobnosť v Maďarsku.

Očakával som väčší ohlas farárov a hlavne včas zo slovensky hovoriacich seniorátov k takej závažnej otázke, ale, žiaľ.

Už po krátkej dobe vidím, koľko zla, nenávisť medzi ľuďmi vzniká touto historicky zlou udalosťou, koľkí sa už pri sčítaní ľudu neprihlásili k svojej cirkvi na protest, alebo sa cítia odvrhnutí, a ešte koľko ich bude a takto sa oslabí naša cirkev.

Pane a Bože náš, Ty si nám dal asi takých vodcov, akých si zaslúžime...

Tibor Sabovik

ČLOVEK JE DOKONČENÝ LEN SKRZE JEŽIŠA KRISTA

V srdci každého človeka sa skrýva túžba po dokonalosti. Túžba je nekonečná, ale existujú hranice. Hoci by aj hriech nejestvoval a človek by sa formoval sám, uviesť do súladu všetky svoje schopnosti a ovládať ich, zostal by nespokojným. Preto v hĺbke jeho bytosti sa zračí pečať jeho zbožného povolania. Otec chce urobiť zo svojich stvorení - svoje deti. Pravé dovŕšenie človeka, jeho totálne pretvorenie za pomoci Krista, môže nastať len pôsobením Jeho milosti.

Vieš, čo ti spôsobuje najviac utrpenia?

Všetky neuspokojenia, rozpory a konflikty v tebe, medzi tým, po čom túžiš, a čo máš,

medzi tým, čím by si chcel byť, a tým, čo si,

medzi hladom po vedomostiach, a tajomstvom tohto sveta,

medzi hladom po šťastí, a utrpením vo všetkých podobách,

medzi tvou túžbou po mravnej veľkosti, a nešťastím okolo teba,

medzi tvým smädом po láske, a neúspechmi.

Utrpenie nám spôsobuje naša nedokonalosť, pretože túžime po nekonečne, po ešte väčšej čistote, kráse, spravodlivosti, pokoji, pravde, láske... a nekonečno presahuje každého z nás. Ale nekonečno má len jedno meno: BOH.

Každý druh nášho hladu po nekonečne je v základe len jeden a ten istý hlad, hlad po Ježišovi Kristovi, lebo v ňom je čistota, láska, pravda, život.

Túto nostalgiu po dovŕšení v nekonečne vložil do nás Boh. A z hĺbiny večnosti nám dáva znamenie Jeho lásky. „*v Kristovi požehnal všetkým duchovným požehnaním v nebeských veciach. V ňom si nás ešte pred stvorením sveta vyvolil, z lásky nás predurčil, aby sme Mu boli synmi v Kristovi Ježišovi...*“

Naše kresťanstvo nie je súhrnom náboženských obradov a mravným zákonom, ale životom. A preto nebuď len praktizujúcim, ale žijúcim kresťanom.

Krst je pre teba novým zdrodom, ale musíš s Vykupiteľom spolupracovať, len skrze Neho môžeš byť vykúpený od zlého. Ježiš Kristus ťa nežiada len o to, aby si ho obdivoval, nasledoval, ba ani, aby si bol Jeho priateľom ako sú pozemskí priatelia, ale žiada ťa, aby si sa dal premeniť v Neho. Veď aj Pavol dosiahol úplnú zrelosť zbožného človeka, keď povedal: „Nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus.“

Ak si si vyvolil Ježiša Krista, musíš mať účasť na Jeho poslaní! Byť kresťanom znamená byť nasledovníkom Krista! Viera v Krista zmení celý tvoj život. Vyrovnaným človekom je ten, ktorý svojím osobným postojom prezentuje lásku, vieru a večný život Krista.

Všetko sa naplní až na konci časov, v zmŕtvychvstalom Kristovi, keď budeme vo večnej láske spojení so životom Trojice.

Keby si chcel dosiahnuť svoje dovŕšenie na zemi, tým by si sa obmedzoval. Dovŕšenie dosiahneš až v nebi. A k nebu vedie len jediná cesta: JEŽIŠ KRISTUS.

Milena

INŠTALÁCIA DUCHOVNÝCH DO EKUMENICKEJ PASTORAČNEJ SLUŽBY

Dňa 8. mája 2011 sa o 16:00 hodine v Reformovanom kostole v Košiciach na Hrnčiarskej 9 konala ojedinelá inštaláčna bohoslužba duchovných. Išlo o inštaláciu troch duchov-

ných do Ekumenickej pastoračnej služby v Ozbrojených silách a Ozbrojených zboroch v Slovenskej republike. V úvode inštaláčnej bohoslužby od stola Pánovho privítal prítomné slávnostné kresťanské zhromaždenie generálny kurátor Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku Vince Fekete. Po zaspievaní úvodného žalmu č.134 a stojacej piesne č. 151 prečítali lekciu zo Sv. Písma z listu apoštola Pavla Efezanom 6, 10-17. Od stola Pánovho vd. duchovný Slovenského cirkevného zboru v Košiciach Jaroslav Széles a vd. duchovný Maďarského cirkevného zboru v Košiciach Zoltán Orémus. Po hlavnej piesni č. 542 modlitbou a kázňou z Božieho slova poslážil vd. senior Ondavsko-Hornadského seniorátu Juraj Brečko. Slávnostnú bohoslužbu obohatilo vystúpenie spevokolu Maďarského cirkevného zboru v Košiciach „Laudate Dominum“ pod vedením kantorky Edity Kováčovej. Po vystúpení spevokolu nasledovala modlitba a kázeň vd. seniora Abovsko-Turnianskeho reformovaného seniorátu Zoltána Orémusa. V inštaláčnom príhovore sa po piesni č.439 k inštalovaným duchovným vd. Alžbete Lucskayiovej, vd. Jane Tabačkovej a vd. Vlaste Vetrecinovej prihovoriť vd. biskup Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku László Fazekas. Inštalované duchovné potom učinili slávnostný sľub, týkajúci sa ich ekumenickej pastoračnej služby v Ozbrojených zboroch a Ozbrojených silách v SR pred vd. biskupom László Fazekasom a vd. zástupcom biskupa Mariánom Hamarim. Pod vedením vd. biskupa a vd. zástupcu biskupa sa prítomné kresťanské zhromaždenie modlilo za inštalované duchovné. Po spoločnej modlitbe prítomného zhromaždenia zaznel spev spevokolu Jána Kalvína pod vedením kantora Slovenského reformovaného cirkevného zboru v Košiciach Gabriela Szakála. V slávnostnej atmosfére sa niesol aj slávnostný príhovor generálneho duchovného OS a OZ SR Miroslava Táborského, ktorý po svojom príhovore odovzdal inštalovaným duchovným menovacie dekréty. Za inštalované duchovné sa slávnostnému zhromaždeniu prihovoriť vd. Alžbeta Lucskayová a vd. Jana Tabačková. Po Modlitbe Páno-

vej, ktorú viedla vd. seniorka Michalovského seniorátu Mária Meňkyová, nasledovali pozdravy hostí. Inštalované duchovné a prítomné slávnostné zhromaždenie pozdravil riaditeľ úradu EPS OS SR Jaroslav Balocký, riaditeľ úradu EPS MV SR Milan Petruľa a pozdrav vo forme prečítaného listu od vd. Generálneho biskupa ECAV na Slovensku Miloša Klátika prečítal generálny kurátor Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku Vince Fekete. Záverečná pieseň č. 474 „Hrad prepevný je Pán Boh náš...“ a požehnanie umocnili slávnostné chvíle výnimočného spoločného bohoslužobného zhromaždenia.

*Mgr. Jaroslav Széles
prvý duchovný*

STRETNUTIE SPEVOKOLOV

*„Spievajte Hospodinovi novú pieseň, lebo vykonal veci zázračné...“
Žalm 98.*

V nedeľu 22. mája 2011 sa uskutočnilo ďalšie stretnutie spevokolov Ondavsko-hornádskeho reformovaného seniorátu. Bolo horúce popoludnie a niekoľko áut z rôznych kútov východu smerovalo do Svinice. Tu v historickom chráme mali zaznieť piesne nášmu Pánovi. Privítal nás miestny pán farár M. Varga, ktorý nás zároveň zoznámil s históriou starého reformovaného chrámu. Slovo Božie nám priblížil pán farár J. Semjan ml. v tomto chráme je výborná akustika, hovorené i spievané slovo znelo nádherne. Texty básní i piesní sa niesli v duchu Veľkého piatka a Vzkriesenia nášho Pána. Vystúpili tu sestry a bratia z týchto zborov: Tušice, Skároš, Čaňa, Ždaňa, Vajkovce, Byster a Košice. Ako hostia sa predstavili členovia spevokolu zo zboru v Lastomíre. Ďakovnou modlitbou miestneho pána farára sme sa rozišli do svojich príbytkov.

Bolo to opäť milé stretnutie, keď každý z prítomných svojím hlasom mohol vyjadriť chválu a vďaka nášmu Pánovi za všetky tie dary, čo nám každodenne dáva. Vďaka nášmu Nebeskému Otcovi, že aj pri takejto príležitosti otvára nielen brány našich chrámov, ale otvára aj brány našich srdiec,

aby sme Ho mohli spoločne chváliť a oslavovať.

Spievajte Bohu novú pieseň, veď divné veci učinil...

Členka spevokolu

KONFIRMÁCIA PO NOVOM

V súlade s Vnútrotnou smernicou, ktorá tvorí prílohu nášho Vnútrozborového štatútu sa confirmácia tohto roku konala inak než po minulé roky.

1. etapu tvoril vedomostný test, ktorý absolvovali confirmandi na hodine confirmačnej prípravy s vynikajúcimi výsledkami.

Ďalším krokom bola skúška confirmandov pred duchovnými a presbytermi nášho cirkevného zboru, ktorá sa konala dňa 31. mája 2011. Confirmandi na nej preukázali svoje vedomosti z Malého Katechizmu.

Završením tohto dvojročného procesu bola slávnostná confirmácia, ktorá sa uskutočnila dňa 5. júna 2011 v našom kostole. Slovo Božie v rámci bohoslužby zvestovala duchovná zboru Mgr. Erika Domonkošová na základe textu z 1.Kr 3,1-15. Vo svojej kázni upozornila mladých ľudí na dôležitosť múdrosti, ktorej počiatkom je bázeň pred Hospodinom. Potom sa confirmandom prihovorel duchovný Mgr. Jaroslav Széles na základe Fil 3, 13-14. Po jeho príhovore nasledovalo slávnostné vystúpenie confirmandov, pozostávajúce zo spevu mládežníckych i „spevníkových“ piesní s doprovodom pána farára a Daniela Szélesa. Po vykonaní vyznania viery a sľubu sa im prihovorela sestra kurátorka Jolana Čopová a spolu s pánom farárom im odovzdali Biblie a pamätne listy. Na záver sa confirmandi poďakovali tým, ktorí ich na tejto ceste sprevádzali.

Vyznanie viery a sľub učinili títo noví členovia našej cirkvi: Katarína Tomková, Martin Rybár, Karol Hutka, Róbert Dučay, Ivana Tóthová, Nikola Hermanová, Diana Trubirohová, Nikoleta Sotáková, Simona Rudohradská.

Veríme, že sa s nimi budeme stretávať na bohoslužbách i na iných zborových príležitostiach.

Mgr. Erika Domonkošová

ĎAKOVNÁ BOHOSLUŽBA A SENIORÁTNA MLÁDEŽ ONDAVSKO- HORNÁDSKEHO REFORMOVANÉHO SENIORÁTU

Vďačnosť Pánu Bohu pre kresťana jednotlivca, ale aj cirkevné spoločenstvo by mala byť prirodzenou vecou. V našom kresťanskom živote existuje veľmi veľa vecí, za ktoré máme Trojedinému Pánu Bohu neustále ďakovať. Náš cirkevný zbor mal v nedeľu 19. júna 2011 vážny a konkrétny dôvod na vyjadrenie vďačnosti Pánu Bohu na ďakovnej bohoslužbe. Zvláštnosťou bolo to, že sa táto bohoslužba nekonala ako zvyčajne v kostole, ale na celkom netradičnom mieste, na novom pozemku Slovenského cirkevného zboru pod postaveným vojenským stanom. Slovenský cirkevný zbor od svojho osamostatnenia v roku 2002 pod Pánovým vedením okrem mnohých duchovných darov prijal od Pána aj dary hmotné. Medzi ne patria Farský byt, kancelária Farského úradu, zborová sieň, ale aj rozlohou veľký pozemok, na ktorom má vyrásť nové reformované centrum. Pozemok, ktorý je vlastníctvom zboru, sa nachádza na sídlisku Terasa, oproti Dopravnému podniku mesta Košice na Bardejovskej ulici. (bývalé detské dopravné ihrisko). V období, keď sa pozemok po jeho zakúpení za symbolickú sumu od mesta Košice stal vlastníctvom Slovenského cirkevného zboru, bol vo veľmi zanedbanom a neudržiavanom stave. Bol enormne znečistený rôznym odpadom, zarastený mnohými krovínami, nežiaducimi stromami a burinou. Prvou úlohou nového vlastníka pozemku bolo odstránenie odpadu, krovín a nežiaducich stromov. Ďalšie úlohy boli tieto: Geodetické zameranie, oplotenie pozemku, terénne úpra-

vy, pravidelné kosenie a udržiavanie pozemku v čistom stave, prípravné práce pre zavedenie elektrického prúdu na pozemok. Všetky spomínané práce sa diali z Božej milosti, pod usilovným vedením sestry kurátorky, v spolupráci s duchovným a členmi zboru, ktorí počuli výzvy k brigádam, prišli na pozemok a pracovali na jeho zveľadení a skrášení svojou usilovnou a obetavou prácou. V pláne duchovnej činnosti na rok 2011 bola zahrnutá aj bohoslužba na pozemku zboru v mesiaci jún. V súčinnosti s ústredím Ekumenickej pastoračnej služby v Ozbroyených silách SR duchovný zboru a sestra kurátorka zabezpečili kvôli prípadnej nepriazni počas vojenského stanu. Vedenie zboru v spolupráci s poverenými presbytermi a mládežníkmi zabezpečovali ďalšie činnosti, súvisiace s uskutočnením ďakovnej bohoslužby. Dňa 17. júna 2011 dopoludnia na uvedenom pozemku pod vedením vojenskej duchovnej Vlasty Vetrecinovej postavili vojaci z Vojenského útvaru z Prešova vojenský stan. Tejto biblickej mládeže sa zúčastnil aj vd. zástupca biskupa Reformovanej cirkvi na Slovensku Marián Hamari. Stan prešiel výdatným krstom hustým dažďom z neba. V stane s gitarovým sprievodom pod vedením Jaroslava Géciho zazneli z úst zhromaždených spoločné chvály a modlitby. Z Božieho slova čerpal tému brat Pavol Gurbaľ. Po spoločných modlitbách v kruhu potom, keď

vonku prestalo pršať, sa mládežníci zdieľali v rozhovoroch na pozemku vedľa stanu. Niektorí si na pozemku našli priestor aj na hry.

V nedeľu 19. júna 2011 sme sa prebudili do upršaného rána. Predchádzajúcu nedeľu v kostole na Hrnčiarскеj zaznelo k veriacim pozvanie k bohoslužobnej účasti na pozemku. Koľkí prídu? Koľkí budú mať záujem prísť na bohoslužbu? Koľkých bude zaujímať, kde má stáť nové Reformované centrum v Košiciach? Koľkí prekonajú prípadnú nepriazeň počas a nájdu miesto konania bohoslužby? 19. júna sa o 10.00 hod. priestory postaveného stanu postupne zaplnili, ba niektorí stáli s dáždnikmi aj vedľa stanu. Počet zhromaždených bol asi 70-80 ľudí. Z úst prítomného zhromaždenia zaznel úvodný žal, stojaca i hlavná pieseň pod vedením

brata kantora Gabriela Szakála. S recitáciou básne na chválu Pána vystúpila Lea Konrádyová. Po lekcii, ktorú čítala duchovná zboru Erika Domonkošová, po modlitbe a piesni pred kázňou sa prítomnému zhromaždeniu na základe textu z Božieho slova z 1. Kor 3,9 prihovril duchovný zboru Jaroslav Széles. Po modlitbe, oznamoch a požehnaní vystúpil s pripraveným programom zborový spevokol Jána Kalvína. Po nasledujúcej piesni sa prihovrili prítomnému zhromaždeniu pozvaní hostia a sestra kurátorka. Najprv sa prihovril vd. senior Ondavsko-Hornádskeho reformovaného seniorátu Juraj Brecko, potom nasledovali ďalší hostia: brat František Kaleja z Cirkvi bratskej, za Evanjelickú alianciu MS v Košiciach a za Apoštolskú cirkev sa prihovril pastor Igor Lászlófi, za Ekumenickú pastoračnú službu vojenská duchovná Vlasta Vetrecinová a v závere sestra kurátorka zboru Jolana Čopová. Bohoslužba bola ukončená záverečnou piesňou 252: „Kráľ večný nás požehnaj...“ a oferoou na Reformované centrum a Nilsku misiú. Táto ďakovná bohoslužba na pozemku zboru bola prvou a má mať v budúcnosti svoje ďalšie pokračovanie. Na tomto mieste sa má konať v budúcnosti nielen duchovná, ale aj ďalšia budovateľská činnosť, smerujúca k postaveniu nového stánku Božieho, určeného na oslavu Trojediného Boha. Za využitie

tohto – od Pána darovaného – vlastníctva sme všetci zodpovední. Našou povinnosťou je zveľaďovať všetky talenty, ktoré nám boli Pánom zverené. V danom prípade aj spomínaný pozemok. Z úst Pána raz budeme počuť jedno z dvoch Jeho ohodnotení za nám od Neho zverené talenty. Ktoré z hodnotení to bude? Prvé znie: „Správne, dobrý a verný sluha! Nad málom si bol verný, nad mnohým ťa ustanovím, vojski do radosti svojho Pána.“ (Mt 25,23) To druhé: „Ty zlý a lenivý sluha! Vedel si, že žnem, kde som nesial, a zbieram, kde som nerozsýpal. Mal si teda peňažníkom odovzdať moje peniaze a ja pri svojom návrate by som si bol aj s úrokmi vzal, čo je moje. Preto vezmite mu talent, a dajte tomu, ktorý má desať talentov. Lebo každému, kto má, bude dané a bude mať hojne. Ale tomu, kto nemá, aj to, čo má, bude odňaté. Onoho neužitočného sluha však vyhodíte do vonkajšej tmy. Tam bude plač a škripanie zubov.“ (Mt 25,26-30). Nakladajme s nám zverenými talentmi tak, aby sme z Pánových úst mohli vo večnosti počuť to Jeho prvé hodnotenie.

*Mgr. Jaroslav Széles,
prvý duchovný*

STRETNUTIE S DELEGÁTMI REFORMIERTER BUND

V dňoch 27.-30. júna 2011 navštívili delegáti nemeckého Reformierter Bund (Reformovaný zväz) Reformovanú kresťanskú cirkev na Slovensku v sprievode vd. biskupa RKC na Slovensku László Fazekasa. Naša cirkev so zväzom udržiava veľmi dobré vzťahy. Podľa slov vd. biskupa RKC na Slovensku spomínaný zväz podporuje našu cirkev v mnohých ohľadoch (štipendiá, členské príspevky v medzinárodných cirkevných organizáciách, letné univerzity

v zahraničí atď.). Plánovaná návšteva delegátov s duchovnými našej cirkvi sa uskutočnila na troch miestach: Komárno, Chanava a Drahňov. Pôvodne mali našu cirkev navštíviť traja delegáti Nemeckého reformovaného zväzu: Jörg Schmiedt, generálny tajomník, Ulrich Barniske, brandenburský duchovný, Martin Filitz, duchovný v Halle. Pre zdravotné problémy sa však návštevy RKC na Slovensku nezúčastnil generálny tajomník Jörg Schmiedt. Pred stretnutím delegátov s duchovnými dvoch slovenských a dvoch maďarských seniorátov v študijnom centre v Drahňove dňa 29. júna navštívili delegáti dva reformované cirkevné zbory v Košiciach v sprievode vd. biskupa László Fazekasa. Na pôde dvoch košických reformovaných zborov kvôli pracovným povinnostiam vd. seniora Abovsko-Turnianskeho reformovaného seniorátu a na jeho požiadanie privítali ctených delegátov duchovný Slovenského cirkevného zboru v Košiciach Jaroslav Széles. Delegáti si v priestoroch Reformovaného kostola na Hrnčiarскеj 9 z úst duchovného vypočuli stručné dejiny obidvoch cirkevných zborov po súčasnosť s výhľadom do budúcnosti. V priestoroch Farského úradu na Kováčskej 15 boli delegátom predstavené plány budovania nového Reformovaného centra na pozemku Bardejovská. Delegáti sa zaujímali, v akej fáze sa nachádza projekt a odhadovaný náklad plánovanej stavby. Duchovný podal delegátom bližšie informácie o doteraz vykonaných prácach na pozemku a o ďalšom postupe. Delegáti si so záujmom pozreli aj foto-prezentáciu seniorátnej biblickej hodiny, ktorá sa konala 17. júna 2011 od 17:00 hod. V postavenom vojenskom stane na pozemku Bardejovská, ako aj prezentáciu ďakovnej bohoslužby konanej 19. júna 2011 o 10:00 tiež na spomínanom pozemku. V sprievode

vd. biskupa mali delegáti možnosť zoznámiť sa s pamiatkami historického centra mesta Košice. O 15:00 hod. sa konalo stretnutie delegátov s duchovnými z dvoch slovenských a dvoch maďarských seniorátov v reformovanom študijnom centre v Drahňove. V úvode stretnutia privítal vd. biskup všetkých prítomných a odovzdal slovo delegátom, ktorí sa predstavili. Prítomní duchovní dostali príležitosť klásť delegátom otázky. Na otázku, koľko z evidovaných reformovaných v Nemecku sa zúčastňuje na dopoludňajších bohoslužbách v porovnaní s 30 % - nou účasťou v Ondavsko-Hornádskom reformovanom senioráte dali delegáti odpoveď, že je to 10%. Prekvapenie bolo viditeľné na strane delegátov i duchovných. Delegáti zároveň dodali, že účasť evanjelikov na hlavných nedeľných bohoslužbách je ešte menšia než u reformovaných. Ďalšia z otázok sa týkala evanjelizačnej, misijnej a diakonickej práce reformovaných v Nemecku. Evanjelizácia po nežnej revolúcii zlyháva. Východiská vidia v osobných evanjelizačných návštevách členov cirkevných zborov. Diakonická práca je v Nemecku profesionalizovaná. Prelína sa tu starostlivosť štátu o starších so starostlivosťou zo strany cirkvi. Na otázku, ako pomáhajú duchovným v zborovej práci presbyteri, delegáti odpovedali kladne. Presbyteri majú rôzne oblasti vykonávanej služby v zbere. Jedni sa venujú v spolupráci s duchovným návštevám členov cirkevného zboru, ďalší sa venujú ekonomickej oblasti, ďalší starostlivosti o cirkevné budovy. Pre službu presbytera je prirodzeným aj to, že presbyter na bohoslužbách prečíta lekcii zo svätého Písma od stola Pánovho, alebo v prípade potreby prečíta duchovným pripravenú kázeň v bohoslužobnom zhromaždení. K takejto službe sú však presbyteri pripravovaní duchovnými. Okrem

spomínaných otázok zazneli aj otázky, týkajúce sa financovania cirkvi či duchovných zo strany štátu. Po vzájomnej výmene skúseností budú delegáti o svojej návšteve po návrate domov referovať. Záver stretnutia sa niesol v snahe, vedúcej k prehĺbeniu ďalšej spolupráce Reformovaného zväzu v Nemecku s Reformovanou cirkvou na Slovensku.

*Mgr. Jaroslav Széles,
prvý duchovný*

CHOROBA NEDÔVERY BOHU A JEJ UZDRAVENIE

Z Jn 14,10-14 zisťujeme, že učeníci neboli dôverčiví, ale skôr opatrní. Božie slovo – Biblia – nezatajuje ľudskú nedôveru. Pán Ježiš bol často smutný pre nedôveru a napomínal ich pre ňu. Je teda niečo zvláštne na našej nedôvere? Je. Neliečime túto chorobu. Učeníci pozorne počúvali, sledovali Pána Ježiša a presvedčili sa, že hovorí pravdu. Veriť znamená prijať to, čo hovorí a koná Boh. Krok viery nezáleží na našich schopnostiach. Naša viera môže byť malá ako horčičné zrno. Malá viera v silného Boha. „Otec, ktorý je vo mne, koná.“ On koná tie skutky – hovorí Pán Ježiš. Skutky viery koná On sám v tých, ktorí sú s Otcom jedno, ako je Pán Ježiš s Otcom jedno.

Ale ako dôverovať, keď je okolo nás toľko chorôb, zla, nedorozumenia? Naša nedôvera v Boha je opodstatnená. Keby Boh bol taký, ako hovoríte, často počujeme, nikdy by nedopustil také tragédie, aké sa denne dejú. Zabúdame, keď hovoríme, že človek sa raz v raji – a odvtedy veľa ráz dobrovoľne – vzdal svojho Pána. Rozhodol sa medzi Bohom a satanom – pre satana. Naša zem patrí satanovi. Bieda, choroby, utrpenie – to nebol a nie je Boží úmysel s človekom. „No prečo Boh nezasiahne?“ Nech sa dokáže a zmeníme svoj názor.“ Len zistíme my ľudia, ako je

prípravený zasiahnuť, pomôcť Boh! Urobil preto všetko. Dal svojho Syna, aby každý, kto uverí, mal život. Teraz, tak ako v raji, čaká, komu budeš dôverovať.

Nedôvera – to je slabý modlitebný život. Raz Mojžiš počas boja Božieho ľudu mal držať ruky zdvihnuté nad hlavou. Kým spĺňal túto podmienku, jeho ľud víťazil. No keď mu ruky klesali, víťazil nepriateľ. Nedôvera v Pána Boha je príležitosť pre nepriateľa. Dôverovať je ťažšie. Naša prirodzenosť, naše ja sa musí prekonať ako zemská príťažlivosť. V Lk 1,18-20 čítame o nedôvere Zachariáša. Väčšmi nás prekvapuje prisnosť anjela ako nedôvera Zachariáša. Zachariáš hovorí, že už je starý aj jeho žena pre také Božie rozhodnutie. Zvláštne, Božia reč, čin je novota do nášho „zostarenia.“ a vraj Božie slovo – Biblia – je zastaralá do modernej doby. Anjel Gabriel hovorí, že v nebi také čosi neexistuje. Tam s radosťou, ako to zvestuje anjel Zachariášovi, prijímajú každé Božie rozhodnutie. Pán Ježiš to vyjadril v Modlitbe Pánovej takto: Nech sa deje Božia vôľa na zemi tak, ako je na nebi.“ Nie sú nám neznáme výhovorky: Ja som už starý, nemám schopnosti, nemám čas, nemám odvahu. Akoby Pán Boh nebol schopnejší, ako sme my. Nedôverujeme nášmu Pánovi pre zlý duchovný stav, v ktorom sú niektorí veriaci. Keby ste prišli k budove, ktorá sa práve prestavuje, videli by ste kopy stavebného materiálu, prachu, náradia. Ťažko si je predstaviť, ako bude vyzeráť po oprave. Vie to architekt. My sa usilujeme riadiť jeho plánmi a pokynmi. Architektom, staviteľom cirkvi je Pán Boh. On vie, ako bude vyzeráť Jeho cirkev. Bude dokonalá a krásna. Teraz je v etape práce, stavania a budovania. Dáva nám k tomu svoje Slovo, Ducha Svätého. Ach, Boží ľud často stráca trpezlivosť. Najradšej by sme už teraz videli tú krásu a dokonalosť. Chcete prestať s kresťanstvom, lebo kresťania, ktorých poznáte, sú len úbohá

spoločnosť? Prestanete dôverovať Pánovi, pretože niektorí z tých, ktorí Ho vyznávajú, sklamali? Ale Boží ľud nežije zo slávy farárov, kresťanov, učeníkov. Božie slovo – Biblia – nezakrýva, že sú mnohé opodstatnené náreky nad ľudskou nedokonalosťou. Niet iného vysvetlenia ako to, že cirkev žije z moci vzkrieseného Pána. Čo však robiť, aby takýchto nárekov bolo najmenej? Vidieť Božie možnosti v ľudskej beznádejnosti. Nedôvera nedovoľuje hľadiť na okolnosti Božimi očami. Možno sme sa niekedy zbytočne namáhali len preto, že nás posilňovala sebadôvera, a nie dôvera v Pána Boha. Raz som dostal radu, ako riešiť vnútorné problémy: „Brat môj, kritika môže pomôcť, ale môže narobiť aj veľa škody. Pochvala môže priniesť veľa úžitku, ale môže aj poškodiť. Modlitbou nepokaziš nič – je len na úžitok.“ Neveril som tomu celkom a ďalej som uplatňoval uvedené poradie. Bola a je to správna rada. Strážna služba – to sú modlitby, je to bdelosť – to je aj napomínanie.

Starozákonný Noach začal na Boží príkaz stavať koráb, keď o potope nebolo ešte ani chýru. My často začneme niečo robiť, keď padajú prvé kvapky. Niekedy je najlepšou službou, keď vieme počúvať druhého. Pánu Ježišovi bolo veľmi blízke pýtať sa ľudí a počúvať ich. Škoda, že v zboroch mávame také rozhovory oficiálne len pri prijímaní do zboru. Prečo naše kázne, hovorenie, modlenie niekedy neprináša ovocie? Možno aj na to myslel apoštol Pavol, keď v 1.Kor 13,2-3 napísal: Keď je to všetko aj perfektné, ale bez lásky, tak to nič nepomáha. Nedôvera v duchovných veciach sa dá zakryť pred ľuďmi. Ale je to takmer nemožné v otázke hmotných vecí. Každý dobre vie, či sa spoliehaš na Pána Boha, alebo na svoju peňaženku. Božie slovo nám niekedy slúži len ako zdroj duchovného vzdelávania. Zabúdame, že jeho pravým poslaním je budovať, zdokonaľovať. Nebolo písané preto, aby rozšírilo ľudské vedomosti, aby

bolo z čoho kázať. Bolo napísané preto, aby menilo náš život. „Aby bol človek Boží a dokonálny, ku každému dobrému skutku pripravený...“ (2.Tim 3,17). Božie slovo prekvapuje svojou jedinečnosťou. Radí nám dávať, aby sme mali. Hľadať najprv kráľovstvo Božie a to ostatné nám bude pridané. Ale z čoho a ako budeme žiť? Pokiaľ žijeme s rodičmi, tak to nie je veľký problém. Keď sa založí nová rodina, otázka znie: Čo nám je najnutnejšie potrebné a kedy to všetko získame? Vyplatí sa nám prečítať 1.Tim 6,3-11: „Koreňom všetkého zla je zaiste milovanie peňazí, po ktorom niektorí zatúžili, a tak zablúdili od viery a spôsobili si mnohé bolesti.“ Pán Ježiš radí učeníkom, keď ich posiela do služby (Lk 10,4): „Neberte si ničoho na cestu – ani chleba, ani peňazí...“ No hej, to je v Božom slove, ale život je iný. Protestujeme. V Božom slove však čítame o živote. V Lk 22,35 je nenápadná otázka Pána Ježiša: „Keď som vás bol poslal bez mešča, bez kapsy, či ste mali v niečom nedostatok?“ Odpovedali: v ničom. Vďaka buď Bohu, že v živote potvrdzujeme pravdivosť Božieho slova. Chceli by sme Pána Boha znova a znova skúšať, či je hodný našej viery. Veľkou zárukou hodnovernosti je golgotský kríž. Často sa trápime len preto, že nepoznáme dostatočne veľkosť Božej lásky, obety Pána Ježiša Krista. Moc Jeho vzkriesenia (Mk 16,3-4). Naše problémy sa nám niekedy zdajú také veľké, že zakrývajú všetko – aj kríž. Tam, kde sa končia naše sily, končí sa aj naša viera. Nevieme sa často zmieriť s tým, keď nám Pán Boh zatvorí všetky cesty – okrem cesty viery. Ak sme sa však presvedčili o pravdivosti učenia Pána Ježiša, o Jeho veľkých skutkoch, veríme v Neho. V tom je zdroj pravej radosti. Ten, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal Ho za nás všetkých, ako by nám nedaroval s Ním všetko? Pán Boh to urobil a hovorí: Dôveruj mi!

Mgr. Dušan Brna

STRETNUTIE S DANIELOM

Viete, kto bol biblický Daniel a čo všetko prežil? Všetci sme sa to mohli dozvedieť na stretnutí detí a konfirmandov, ktoré sa konalo v sobotu 21.5.2011 v Sečovciach. Pri príchode nás privítala domáca pani farárka Marianna Sláviková a potom sme sa spoločne naučili spievať biblický verš Joz 1,9 za výdatnej pomoci hudobníkov z Bidoviec.

Podľa veku sme sa rozdelili do dvoch skupín a potom už nasledoval príbeh Daniela. Dozvedeli sme sa, ako ho odvedli z Jeruzalema do Babylona, to, ako bol ochotný vzdorovať podmienkam, vydobyl si jednoduchšiu stravu, a napriek tomu sa mu darilo viac ako ostatným, lebo sa spoliehal len na Boha, a nie na svoje vlastné sily.

Po chutnom občerstvení už nasledovalo to, na čo sme sa veľmi tešili - hry. Z pripravených krabičiek sme si postavili svoj dom v Jeruzaleme a potom sme už bežali von na ihrisko, kde sme hľadali správny pár zeleniny v pexese, so zaviazanými očami sme hádali, akú nastrúhanú zeleninu jeme, s ústami plnými mäkkých cukríkov sme museli povedať svoje meno odzadu. Posilnení sme skúšali svoju silu v preťahovaní lanom, zručnosti sme si vyskúšali vo vyrábaní zeleniny z plastelíny, skladali slová tak, aby sme poskladali verš, ktorý sme sa učili na začiatku. Čas sme si krátili aj hraním loptových hier. Po zeleninovom obede sa s nami rozlúčili domáci a podarovali nám na pamiatku záložky. Vďaka patrí všetkým, ktorí boli ochotní pomôcť pri príprave, ako aj tým, ktorí prišli a prežili deň s Danielom.

výletníci

*Kresba : Nikolka Chvojková,
8 rokov*

SOŇKA ČERVEŇÁKOVÁ NEBESÁ

Keď sa raz otočím tvárou k Tebe, - nikde mi nebude lepšie ako v tvom nebi. Verím, že Tvoja anjelská brána je krásna. Keď k Tebe vstúpim, bude aj moja. Tak zavolaj Pána Boha, len to skús! Veď je to Spasiteľ - Ježiš Kristus. Anjeli spievajú veľmi krásne, slová, ktoré spievajú, sú mi dodnes nejasné.

NEOBYČAJNÁ BESIEDKA

Už dlho sme sa tešili na 19.júna. Bola to neobyčajná besiedka. Nebola na farskom úrade, ale na farskom pozemku. Počasie nám veľmi neprialo, pršalo celú noc. A aj napriek tomu sme sa na besiedke stretli štyri deti. Prvýkrát bola aj moja sestrička Barborka. Okrem nás tam bola aj Barborka a Viki. Keďže počasie bolo, aké bolo, nemohli sme byť vonku celý čas. Boli sme v unimobunke. Na začiatok sme sa pomodlili. Potom sme spievali pesničku : Buď silný a odvážny. Porozprávali sme si príbeh o novom začiatku. Boh chcel potrestať ľudí, ktorí sú hriešni. Chcel však zachrániť Noacha a jeho rodinu, lebo on veril Bohu. Dal

mu postaviť koráb, ktorý bol veľký ako farský pozemok a vysoký po 5. poschodie. Ľudia sa mu posmievali, načo stavia loď uprostred púšte. Boh mu povedal, aby do archy zobral z každého druhu zvierat po dve (samčeka a samičku). Keď boli všetci v arche, Boh za nimi zatvoril dvere. Začalo pršať. Pršalo 40 dní a 40 nocí. Keď prestalo pršať, Noach otvoril dvere korábu a zvieratá vyšli na suchú zem. Boh slúbil, že už nikdy nezničí všetko živé a môžeme Mu veriť. Na počesť vytvoril dúhu, aby sme si pri pohľade na ňu spomenuli na túto potopu. Po príbehu sme si poskladali malú loďku z papiera a vyfarbili sme si ju. Mali sme aj malý testík z príbehu. Potom sme hrali hru zvieratká. Keď na chvíľu prestalo pršať, išli sme si von hádzať lietajúci tanier. Aj na tejto besiedke bolo super! Aj mojej sestre sa tam veľmi páčilo. Ďakujem pekne Lenke a Marike za všetky super besiedky v tomto školskom roku.

Nikolka Chvojková

STRETNUTIE RODÍN

Ako viesť dieťa k Bohu? Kedy je už schopné vnímať, čo mu hovoríme? Kedy od dieťaťa môžeme čakať, že sa samo pomodlí?

Ak si kladiete tieto a mnohé iné otázky, je veľká škoda, že ste neprišli na stretnutie rodín, ktoré sa konalo 26.6.2011 na Evanjelickom gymnáziu v Košiciach. Stretlo sa tam nemnoho detí a ich rodičov, ktoré boli krstené v našom zbore pred niekoľkými rokmi. Po úvodnom privítaní pani farárkou sme si povedali, čo je to detská besiedka a pre koho je určená. Po zapievaní spoločnej piesne sa nám prihovoril pán farár Miroslav Kovaľ, ktorý pôsobí v cirkevných zboroch Jenkove, Kristy, Tašul'a. Po krátkej prestávke, ktorá bola venovaná občerstveniu a spoločným rozhovorom, nám poslúžila manželka pána farára Jana Kovaľová, ktorá hovorila práve o tom, ako viesť dieťa k Bohu. Vo svojej zaujíma-

vej prednáške nám vysvetlila, v akom veku je dieťa schopné vnímať obrázky, príbehy, kedy je schopné sa už samo pomodliť. Zdôraznila aj osobný príklad života viery rodičov. Predstavila nám aj vhodnú literatúru a knihy, ktoré nám môžu byť dobrou pomôckou.

Po spoločnej modlitbe sme sa venovali vzájomným rozhovorom a výmene skúseností. Počas celého stretnutia sa deti venovali úplne iným aktivitám. Najprv sme si vyrábali kráľovské koruny a neskôr sme sa dozvedeli, ako sa Mefibošet stal členom Dávidovej, a teda aj kráľovskej rodiny. Presne tak isto sa aj my môžeme stať členmi kráľovskej rodiny, no tej Božej. Potom sme si v príľahlom parčíku vyskúšali naše schopnosti. Utekali sme pred človekom v čiernom tričku, ktorý znázorňoval naše hriechy; hľadali sme ukryté mince, tak ako sa skrýval aj Mefibošet, našu pamäť sme si overovali v pexese a ukončili to spoločnými hrami.

Verím, že na našom ďalšom spoločnom stretnutí sa zídeme s tými, ktorých poznáme, no aj s tými, ktorých by sme radi spoznali.

Lenka a Marika

KREŠŤANSKÝ HUMOR

Rodinka stojí v nebeskej bráne a díva sa, čo ju tam čaká. Všetko je nádherné a úžasné – presne podľa slov z Písma: Čo oko nevidelo a ucho nepočulo.

Zrazu sa manžel obráti k manželke a povie:

- Keby si nám nebola varila takú zdravú stravu, mohli by sme si to užívať už aspoň 20 rokov.

Vybrala: Mgr. Erika Domonkošová

BLAHOŽELÁME

v tomto štvrtroku sme sa mohli radosť s týmito našimi oslávencami:

- 7. IV. 1946 – Emilia Červeňáková,
- 8. IV. 1946 – Jolana Zajdeková,
- 21. IV. 1941 – Ladislav Geroč,
- 25. IV. 1946 – Jolana Ivanová,
- 28. IV. 1951 – Jolana Barlogová,
- 1. V. 1936 – Juraj Behún,
- 14. V. 1951 – Zuzana Flasičková,
- 22. V. – PaedDr. Hilda Valovičová,
- 21. VI. 1946 – Ján Ondo-Eštok.

Naším oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im veľa sily v práci a službe, ktorú vykonávajú. Nech pán Boh naplní ich srdce vďačnosťou a láskou.

Vedenie zboru a Redakčná rada

ZBOROVÉ PRÍLEŽITOSTI

Pravidelné bohoslužby

Nedeľa: 9:00 + detská besiedka na FÚ,
17:00, vysluhovanie Svätej Večere Pánovej 8:30
Streda: 17:00

Biblické hodiny

Dospelí: štvrtok 16:00
Mládež: piatok 17:00

Skúška spevokolu

Štvrtok: 17:00

Úradné hodiny

Utorok 9:00 - 13:00
Streda 9:00 - 13:00
Štvrtok 14:00 - 18:00
Piatok 9:00 - 15:00

MILÍ BRATIA A MILÉ SESTRY, VYUŽITE PRÍLEŽITOSŤ

- Zúčastňovať sa na zborových príležitostiach.
- Navštíviť nás a podeliť sa so svojimi radosťami i strasťami na Farskom úrade.
- Prihlásiť sa do nášho spevokolu.
- Pomôcť pri doprave druhej duchovnej na zborové príležitosti.
- Zakúpiť si náboženskú literatúru na Farskom úrade.
- Vypožičať si náboženskú literatúru z farskej knižnice.
- Prispieť do farskej knižnice knihami, ktoré vlastníte vo viacerých exemplároch, alebo ktoré už nepotrebuje.

TEŠILI SME SA S RADUJÚCIMI SA A PLAKALI SO SMÚTIACIMI

KRSTY:

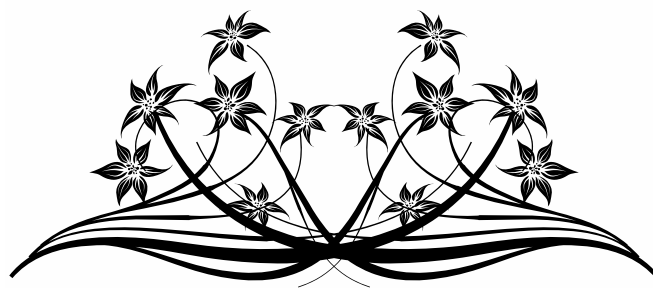
24.4.2011: Ema Richterová
1.5.2011: Sofia Pohlotková
26.6.2011: Natália Rodaničová

SOBÁŠE:

14.5.2011: Mikuláš Jančura
a Marianna Kalafúsová
18.6.2011: Patrick Hacche
a Mária Némethová

POHREBY:

31.3.2011: Tibor Böszörmény (1938)
20.4.2011: Vojtech Vinnai (1951)
29.4.2011: Ján Eštok (1938)
6.5.2011: Júlia Sladiková (1923)
11.5.2011: Katarína Fil'ková (1919)
12.5.2011: Adela Bartošová (1923)
1.6.2011: Ľudovít Krupáš (1952)
3.6.2011: Norbert Martinčko (1974)
10.6.2011: Ildikó Petkaničová-Váradiová (1960)
15.6.2011: Valéria Paľová (1925)

MODLITBA

Pane Ježišu Kriste, ďakujeme Ti, že prichádzaš teraz k nám, ktorí sa tak veľmi obávame o budúcnosť našej cirkvi. Pomôž nám, aby sme sa v Tvojej blízkosti utíšili, celkom uspokojili a všetko vložili do Tvojich milostivých rúk. Nech nám Tvoje svetlo pomáha nájsť správnu cestu. Do každého úbohého a temného srdca vyšli jemný lúč svetla Božej lásky. Amen.

Vybrala: J. Juhásová

Košický zborový list

Vydáva Farský úrad Slovenského cirkevného zboru, Kováčska 69, Košice.
Tel: 055 / 625 06 32, 0911 900 917, e-mail: refzborkesk@centrum.sk, www.refzborke.szm.sk